

६१०/१
इ. वि. का. राजवाडे संशोधन मंडळ धुळे.

—: हस्त लिखित ग्रंथ संग्रह :—

ग्रंथ क्रमांक

४१०/१ ५०० (५३१)

ग्रंथ नाम

श्रीगणेश

विषय

कथा-पुराणे

हस्त
लिखित
नाम

मराठी

छापण्यासारखे

वेदांत

क्र. ११

२१

क्र. ४

क्र. ३३

चतुःश्लोकी भागवत

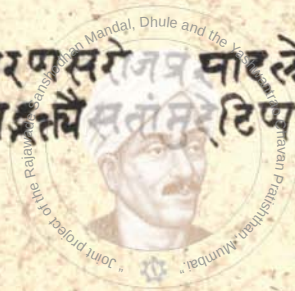
१९०५/५००

१७०

①

॥ अञ्कतचरणसरोजप्रसादलेशादितगडग्रामे
लिखितं भगवद्भक्त्यै सत्संमर्दिष्यणं चेत्तत् ॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ सर्वभूतान्तरस्थाय नित्यमु-
क्तचिदात्मने ॥ प्रत्यक् चैतन्यरूपाय नित्यमेव न-
मो नमः ॥ १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ भगवान् महावि-
भुजे ते कल्यांतिस्तु नामिकं पलापासन उत्पन्नजा-
ला ऐसा ब्रह्मजो सा प्रति सर्ववदरहस्य ऐसी च-
तुष्को की भागवत जे त उपरि शिखे जाले त ॥ ते च म-
हाराष्ट्र भाषे करुन सा नु त वासाटि स्पर्शार्थ बो-
लि जे ते ॥ ज्ञानमिति ॥ अगा ऐ ब्रह्मा देवा ज्ञान त्मण-
जे वेदांत शास्त्र अवणा दि के करुन ब्रह्म सत्य ज-
ग मि प्या ऐ सं जे क ल णे त्या सि ज्ञान ज पा वे ॥

(2)
विज्ञानसमन्वितं॥ विज्ञानस्मरणजे गुरुशास्त्रयां
चावां कथाचा ठाई विश्वासमानून मीच ब्रह्म
सत्य हे सर्वदा स्वरूपानुसंधाने यास विज्ञान

श्रीभगवानुवाच॥ तानं परमगुह्यं मे
यद्विज्ञानसमन्वितं॥ अहं तदंगं च ग
ण हाण गदितं मया॥ ॥ ॥

१
विज्ञानस्मरणावे॥ एतज्ज्ञानस्यासी समन्वितं॥
स्मरणजे युक्त अनुभवयुक्त॥ आता॥ परमगुह्यं॥ स्म
रणजे अतिशय गोप्य अधिकारावांचून निवेदन
ये॥ तू अधिकारी आहेस स्मरणानि ब्रह्मदेवा तुज

(2A)

तुजकारणोंनिवेदितोंकसें॥सरहस्यपरहस्यसु
णजेभक्तिस्याभक्तीसहवर्तमान॥आताभक्ति
सजैकायब्रह्मजेंतेंसर्वभूतोंचाठाईअंतरवा
हेरसर्वव्यापूनराहिलेतेंचमाहोयऐसाजेतेए
कत्वभक्तिसोणावितितेंसहवर्तमानसाधनका
मया॥सुणजेमया॥गदितें॥बोलिजेतेऐसेजें
ज्ञानत्यातेंगहाण॥सुणजेअनुभवेकरूनपे॥
तेंचब्रह्महोय॥तदंगच॥तेंजेंज्ञानजेंत्याचेंजेंअ
ंगजेंसाधनजेंत्यासहवर्तमान॥साधनको
णतेंतेंएतावदेवयाश्लोकीपुढेबोलिजेतें॥१॥

③

आता ज्ञानाचा अर्थ बोलीजे तो ॥ सत्यमिति ॥
यावानहमिति ॥ यावानहं स्मरणे अहमीजो तो या
वान् कितका आहे ॥ यथाभावः स्मजेऽया प्रकारे

यावानहं यथाभावे यद्गुण
कर्मकः ॥ तत्त्वविज्ञानम्
स्तुते मनुज ॥ ॥ २ ॥ ॥ ॥

सच्चिद्रूप होतो यद्गुणकर्मकः ॥ जे जें रूपें
परितो तजे जे गुण जे जें ॥ कर्म के जें त ॥ तथे
न ॥ ते से च ॥ तत्त्व विज्ञानं ॥ अस्तु तत्त्व जें त्याचे

विज्ञानस्मरणजे अनुभव ॥ ते तू ते ॥ मदनुग्रहा
त ॥ मी इश्वरगुरु त्या माझा छ पे करून तत्त्वज्ञा
न जें तें आसो ॥ २ ॥ या वार स्मरणजे जितकामी आहे
ॐ से बोलिलें त्या सजितका किंती तो मुख्यार्थ कळज
होय अहमेवें ॥ एक अहमेवें स्मरणजे मीच ॥ अ
ग्रे ॥ स्मरणजे पंचभूता ॥ पृथ्वी वायु प्रारंभी ॥ आसं ॥
असता जालों ॥ येथे दृष्टमान ॥ आत्मा वा इ
दमेक एवाग्र आसीत ॥ या श्रुतीचा अर्थ ॥ आ
त्मा स्मरणजे ब्रह्म ते मीच ॥ स्मरणजे निश्चयेसी ॥ इ
दं ॥ हे जग जे याचा अग्रे ॥ स्मरणजे या हून पूर्वी ॥

(1)

एकएवएकचआसीत्असतास्ता॥याश्च
तीयाअर्थीप्रमाणआहेत॥आताभान्यर॥नान्य
तस्मणजेआणखीकारिंमजवाचुन॥त॥नाही॥
सतस्मणजेस्थूलभूत॥असतस्मणजेसूक्ष्मभूत

3

अहमेवासमैवतेनान्यद्यत्सद
सत्परं॥पश्चादहं देतव्यं योव
शिष्येतसो॥३॥ ॥ ॥

आकाशादिकपांच॥आकाश॥वायु॥अग्नि
उदकं पृथ्वी॥हेपंचभूतं॥परंस्मणजे॥प्रधान
मायाहेसर्वमासाठाईक॥पांतीनामरूपाचे

3

५४
गळे लीन होते ॥ पश्यात् ॥ स्मरणजे स्थिमाये पा
सून जालिया वरही स्थित अंतर्गामी ॥ अहंमी
च आहे ॥ जैसा सर्प कर्ममात्राचा स्पर्श प्रेर
क आसो निसर्ग ॥ तैसा मी सर्वभूताचा-चा
लक आसो निसर्ग ॥ याच गळा ॥ यदेतच्च ॥ य
त् ॥ स्मरणजे ॥ एतत् ॥ स्मरणजे ॥ हे स्थितिजित की दि
सते इच्छा ठाई मीच का ॥ जैसा आकाश घटा-
चा पूर्वी होता घट उत्पन्न जालिया वरही त्या
घटोपाधिचा अंतर बाहेर भरो नि आहे घटना
श जालिया वरही अखंडीत निलेप आहे ॥ त

(5)

तसामीष्टष्टीच्या पूर्विसृष्टिजातिप्रानंतरही
सृष्टिनाशी अखंड अविकारीमीच ॥ योवशि
ष्येत ॥ जोयासृष्टीचा प्रलयजातियानंतर
अवशिष्येत उरतो ॥ सोम्यहं ॥ तोचमीभरून उ
रलो ऐसा अस्मि ॥ आहे ॥ मजला आदि अथ
वा अंत काहि नाहि ॥ एकपरिपूर्ण अंत
त आहे ऐसा तात्पर्य ॥ ॥ सर्वसृष्टिमाई
क ऐसे बोलिजे लयासमाया स्मरणजे को
णती ते अवधारिजे ॥ तैर्यमिति ॥ अर्थ ॥
ते स्मरणजे खरेपणाचा न ॥ यत्प्रतीयेत ॥ जे प्र

तीतीसयेते॥जैसादोरीचाठाईसर्पनसोति सर्पा
चिप्रतीतिहोते॥अथवाजैसीमृगजळाचाठाईज
वनसोनिजळाचीप्रतीतिहोते॥तैसेमासाठाई

चुतेर्थेयत्प्रतीयेतनप्रतीयेत
चात्मनि॥तद्विद्यादात्मनोमा
यांयथाभासायथात्मः॥॥४॥

जगनसोनिप्रतीतिहोतेहेचमायेचेरूप॥ख
रेस्मृणावेतरि॥नप्रतीयेतचात्मनि॥आत्मनि
स्मृणजेब्रह्मरूपीसर्वथाभायेचिप्रतीतीना
ही॥मीचिद्रूपअकर्ताअभोक्तास्मृणोनिआत्म

परंतु

(6)

५

त्सरूपिमाया नाहि चैन सो निखरे पणे जग भासवि
तेत द्विद्यादात्मनो माया ॥ तत्तेच आत्मा जो मी त्या
माझी माया जे ते विद्यात ॥ जाणावि ॥ येथे दृष्टांत
॥ यथा भासः ॥ जसा भासत त्या पण जे दृष्टि तरळ
लि असता जे ते आकाशी एक चंद्र असो निचा
रहीसता तंतसे माया कसू म पसु ब्रह्मीदू सरे प
ण न सो न भासते ॥ अथ वा ॥ बथान मः ॥ जैसा
आकाशी ग्रह मंडळी राह दि सत नाहि ॥ तैसा
मी अरूप सणो नि दि सत नाहि ॥ मी के वळ
अनुभव मा जग म्य आहे ॥ ४ ॥ येथे दृष्टांत

५

(68)

देउ॥ यथा माहांति भूतानीति॥ यथा॥ जैसी॥ माहा
तिस्मण जेमोदि॥ भूतानि॥ पंच महा जे ते माये पास
निउत्पन्न जाकीत॥ उत्पन्न जा लिय चर॥ भूतेषु
आवचेष्वनु॥ उत्पन्न जे चरादिक॥ अवचे॥

यथा माहांति भूतानि भूतेषु आवचेष्वनु॥
प्रविष्टान्यप्रविष्टानि तथा ते पुनतेष्वहं॥ ५॥

स्मण जेमनुष्यादिक॥ याचा ठाई येक बहून
प्रवेशलीत॥ परंतु त्याहून पूर्विसृक्ष्म वासनारू
पेकरून जेव्हा मायेचा ठाई होतीत॥ तेव्हा॥ अ
प्रविष्टानि॥ सृष्टीत प्रवेशलीत वतीत॥ अवि

काररूपें होती सृष्टी त प्रवेश त्या चरही अखंडीत
आहेत ॥ तें सा आहे मी जातो ॥ तें भूतें जें त्या चाळा
ई साक्षिरूपे करोन असोन त्या भूताचा क्षय जा
लिया वर मी अखंड नीले पत्तणो नि सर्व भूतें
असोन नाहिं ऐसे जाणने श्री गुरुक्ष पे करुनि
घडे ॥ ते माझे ज्ञान जाणाव ॥ ५ ॥ आता ज्ञानाचे
साधन बो लो ॥ एता वदे वेति ॥ आत्मनः स्मरणजे
आपले जें तत्व कां मी कोण कोठून आलो ॥ म
जला जन्म मरणादि कन साविंते ऐसी ज्याला
जिज्ञासा ॥ स्मरणजे जाणाया चिइ धा आहे त्या

६४

ते॥ एतावदेव स्मरणजे इतके च जाणावे॥ इतके
कसे ते त्यागो॥ अन्वयव्यतिरेकाभ्यो॥ अन्वय
स्मरणजे॥ आकाशादिकार्ये जे आहेत त्याम

एतावदेव जिज्ञास्य तत्त्व जिज्ञासु
नामत॥ अन्वयव्यतिरेकाभ्यो
यस्यास्तु सर्वज्ञ॥ ६॥

ध्येईश्वर जो तो कारणत्वे करून आहे हा अन्व
यस्मणा॥ वा॥ व्यतीरेक त्यां हा आकाशादि
सूक्ष्म भूते जे त्यांचा नाराजा अस्तो अविना

८

(४)

शीजाणपरमात्माजसाअद्वितीयपूर्वीहोतामग
हीआहेमजलाउपाधिनाहियाचेनांवव्यतिरे
क॥याअन्वयव्यतिरेकेकरूनसर्वदाविचारक
रावात्सणजेसर्वभूमीभगवद्रूपउपजतोतोक
साबोला॥यत्स्यात्सर्वत्रसर्वदा॥यत्सणजेब्र
ह्मरूपसर्वत्रसर्वभूतिंसर्वदासर्वकाळी॥सु
खीचाउत्पत्तिस्थितिकथाअखंडब्रह्मअविना
शी॥परशिवरूपआहेतेचिअवघे॥स्यात्॥
सणजेहोय॥ब्रह्मरूपव्यतिरिक्तअन्वयव
स्तुनाहि॥जेजेदिसतेतेंतेंसर्वचिद्रूपहोय

ऐसे सर्वदारा त्रदिवसे मिरंतर अन्वय व्यतिरेके
अनुसंधान करुनै छिर राहणै हेचि उत्सृष्ट शान ॥ साधन स्मरण
नीर जे ज्ञान श्रेय अवघै हेचि ॥ ६ ॥ ऐश्या साधना च फळ

(४३)

एत न्यतं समाधिष्ठ परमेण समाधिना ॥
भवान्कल्पविकल्प पुन विमुत्यतिकर्हि चित्ना ॥ ७ ॥

काय ते अवधारिजे ॥ एत न्यत मिति ॥ एत न् ॥ स्मरण
जे हे माझे ॥ मतं ॥ मत होय ॥ माझा मता ते उगाये
पितामहा ॥ परमेण समाधिना ॥ परस्म जे उत्सृष्ट

९
एसमाधीजोनेजेकरून॥ समातिष्ट॥ स्मरणजेबर
व्याप्रकारेकरून प्रारब्धभोगशरीराकडेलाउन
तुजोबन्धुस्तुतिवीनेराहे॥ समाधिस्मरणजेका
य॥ जोजोहृष्टिपुरुषपरार्थदिसतोतोसर्वआत्म
रूपपाहोनभिन्ननाहि॥ संविद्रूपभावनेकरून
नजेनिवातदीपाचेराहणे॥ तोसमपुषिसाधुज
नीबोळिजेतो॥ ऐसासमाधिकरूनराहे॥ स्म
रणजेकल्पविकल्पेषु॥ कल्पस्मरणजेभूतसंस्थि॥
विकल्पस्मरणजेसाचानारा॥ याकल्पविकल्पा
चाठाई॥ भवान्॥ तुंजोतो॥ कर्हिचित्र॥ कधी
हिकाळचई॥ नविमुत्यति॥ मोहपावणार

११

नाहीस॥ कीजेजगहोतेतेंतेंसर्वआपल्याप्राप्तन
कर्मेकरूनमायेपासावहोतेमीयाचाउत्पत्तिक
रणारनोहे॥ ऐसेजापूनत्याजगउत्पत्तिविषईत
निर्लेपपरब्रह्मअमायहोसील॥ १॥ आतांकाही
प्रसंगेंकरूनअधिव्यासिजेतें॥ मानाहो॥ ज्ञान
जालियावरतत्काकदेहपातहोवा॥ कांहाअ
विद्याकार्यदेहस्मरण॥ सासउत्तरकीहादेहक
र्मोइवआहेकर्मजिविधआहे॥ संचित॥ प्रारब्ध
क्रीयमाण॥ संचितस्वर्णजेपूर्वपूर्वजनीपुण्य
पापरूपेंजेजेकर्मकेजोननंतजन्मीसाससं

(10)

९

चित्तस्मृणावे॥ प्रारब्धायागं ठोडीत न जें पुण्य पा
प कर्म ब्रह्म्याने निवडन गभीरे त बिंदु रजौ युक्त हो
तां त्यास मई बरो बर ~~हो~~ भोगाया सदीधं गो त्यांते
नाव प्रारब्ध॥ कीयमाण स्मृणा जे जन्म घेत लिया
वर मरण पर्यंत मध्य जे जन्म सारी के लिंग पुण्य पा
पें पुढे भोगाया त्या दिवा स कीयमाण स्मृणावे॥
ऐसे त्रिविध कर्म भोगाया वचून कल्प कोटि प
र्यंत सुटत नाहिंत॥ या सि प्रमाण॥ नाभुक् क्षीय
ते कर्म कल्प कोटि शतैरपि॥ नाभुक् क्षीय
त्या वाचून॥ कल्प कोटि शतैरपि॥ स्मृणा जे को

९

(108)

कोद्यावधिक सही जालिया बर नक्षी यते कर्मक्षी
ण होत नाही ॥ ऐसे रास्य आहे त्यास उत्तर ॥ ज्ञान जा
लिया बर कर्म नारा होतो ॥ जाक्षणी अपरोक्षानुभ
व जाणात क्षणीच सचित कर्म भस्म होते ॥ आ
णि क्रीयमाण कर्म हि मी कर्तानंदे गुणमायिक
विषयमायीक मा ॥ यकाचा ठाडें वर्तते मी निर्लेप
अकर्ता ॥ या अज्ञाने क्रीयमाण ही नाश
पावते ॥ जैसे भाजले बाज अंकुर समर्थ न दे म
क्षाय स योग्य मात्र ॥ तैसे क्रीमाण पुढे मरणा
नंतर भोग देत नाही ॥ स्मरणियाचा ही क्षय शा
नाग्नीक रूत होतो ॥ आता उरले प्रारब्ध कर्म

५

मर्तेंतो भोगिल्या वाचन क्षय नाहिं॥ येथे दृष्टांता॥
जैसा पनुष्या पासून काणसुद्धा असता लक्षवे
धिल्या वाचन मध्ये फिरत नाहिं मागे परतत नाहिं
अथवा कुठ्ठा लचक येक दाफिर विल्यावर त्या
चिभोवंडजो वरजिरे तो वर मध्ये राहत नाहिं॥
ऐसे प्रारब्ध कर्मे जन्मसमया पासून देह पतन
पावेंतो भोग सुख दुःख सदा देतो॥ आता त्याचे
प्रारब्ध त्रिविध॥ येक इष्टा प्रारब्ध॥ अनिष्टा
प्रारब्ध॥ परेष्टा प्रारब्ध॥ असे त्रिविध॥ त्या
मध्ये इष्टा प्रारब्ध स्मरणजे काय॥ चोरजे आहे
तस्यासि कळले आहे की आपले चौर्य कर्म

718

उत्तमन के अनर्थ के आहें क छोनि परंतु करि
तातें ऐं से ज्ञानी जां जो न परंतु सुखे छा करितात
तेइ छा प्रारब्ध ॥ अनि छा प्रारब्ध स्मरण जेइ छान
सो निरजोगुणोदय काम जो तो बलाकारें भो
ग प्रेरितो हे अनि छा प्रारब्ध ॥ परे छा प्रारब्ध स्म
रण जे काय ॥ ज्ञानी सुख दुःख इच्छीत ना ही परं
तु पारक्या च्याइ छे ॥ पर संतो पार्थ सुख
किं वा दुख से वितो हे परे छा प्रारब्ध ॥ ऐ सें त्रि
विध प्रारब्ध ज्ञानी जो तो भोग न शेवरी विदे
विदेह कै च ल्य प्राप्त हो तो हे ज्ञान फळ ॥ किं च
हु ना हे परम गोप्य रहस्य श्री गुरु पाद से

(12)

विलेनि लापिजे ॥ तेह न्युनाधिकारार्थ
श्रीगुरुपादसुपेनिके लिजे ॥ वा ॥ १ ॥
चतुश्लोकी भागवत श्रीगुरु कृष्ण भगवान्
कल्यांती नाभिक मन्त्रा पास्त न ब्रह्मा उपन
जा लिखा वर स्य लोक दाय उत परम रहस्य
उपदेशिते जाले ॥ निचि स्या तु भवा सा ही श्री
गुरुसुपे करून यथा मति महारष्ट्र भाषे करून
वलिजेले ॥ श्रीगुरु पादस्त ॥

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com